

תפלת שחרית-Tefila 101

ברכו Lesson 40-Introduction To

Source 1

מסכת ברכות פרק ז' משנה ג'-כיצד מזמנין? בג' אומר נברך; בג' והוא אומר ברכו. בעשרה אומר נברך לא-להינו; בעשרה והוא אומר ברכו. אחד עשרה ואחד עשרה רבוא במאה אומר נברך לה' א-להינו; במאה והוא אומר ברכו. באלף אומר נברך לה' אלהינו א-להי ישראל; באלף והוא אומר ברכו. ברבוא אומר נברך לה' אלקינו אלקי ישראל אלקי העבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו; ברבוא והוא אומר ברכו. כענין שהוא מברך כך עונין אחריו: ברוך ה' אלקינו אלקי ישראל אלקי העבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו. ר' יוסי הגלילי אומר לפי רוב הקהל הן מברכין שנאמר (תהלים סח) במקהלות ברכו אלקים ה' ממקור ישראל. אמר רבי עקיבא מה מצינו בבית הכנסת אחד מרובין ואחד מועטין אומר ברכו את ה'; רבי ישמעאל אומר ברכו את ה' המבורך.

Translation: Mishnah. What is the formula for Zimmun? If there are three, he [the one saying grace] says, 'let us bless [Him of whose bounty we have eaten]'. If there are three beside himself he says, 'bless'. If there are ten, he says, let us bless our G-d'; if there are ten beside himself he says, 'bless'. It is the same whether there are ten or ten myriads. If there are a hundred he says, 'let us bless the Lord our G-d'; if there are a hundred beside himself he says, 'bless'. If there are a thousand he says 'let us bless the Lord our G-d, the G-d of Israel'; if there are a thousand beside himself he says 'bless'. If there are ten thousand he says, 'let us bless the Lord our G-d, the G-d of Israel, the G-d of hosts, who dwells among the Cherubim, for the food which we have eaten'. If there are ten thousand beside himself he says, 'bless'. Corresponding to his invocation the others respond, 'blessed be the Lord our G-d the G-d of Israel, the G-d of hosts, who dwells among the Cherubim, for the food which we have eaten'. R. Jose the Galilean says: the formula of invocation corresponds to the number assembled, as it says: bless You G-d in full assemblies, even the Lord, You that are from the fountain of Israel. Said R. Akiba: what do we find in the synagogue? Whether there are many or few the reader says, 'bless You the Lord. R. Ishmael says: bless you the Lord who is blessed.

Source 2

ברכות-כא'-א'-אמר רב יהודה: מנין לברכת המזון לאחריה מן התורה - שנאמר: (דברים ח') ואכלת ושבעת וברכת. מנין לברכת התורה לפנייה מן התורה - שנאמר: (דברים ל"ב) כי שם ה' אקרא הבו גדל לא-להינו. אמר רבי יוחנן: למדנו ברכת התורה לאחריה מן ברכת המזון מקל וחומר, וברכת המזון לפנייה מן ברכת התורה מקל וחומר ברכת התורה לאחריה מן ברכת המזון מקל וחומר: ומה מזון שאין טעון לפניו - טעון לאחריו, תורה שטעונה לפנייה - אינו דין שטעונה לאחריה וברכת המזון לפנייה מן ברכת התורה מקל וחומר: ומה תורה שאין טעונה לאחריה - טעונה לפנייה, מזון שהוא טעון לאחריו - אינו דין שיהא טעון לפניו. איכא למפרך: מה למזון - שכן נהנה, ומה לתורה - שכן חיי עולם. ועוד, תנן: על המזון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו. תיובתא.

Translation: Rav Yehudah said: Where do we find that the Grace after Meals is ordained in the Torah? Because it says: And you shall eat and be satisfied and bless. Where do we find that a blessing before studying the Torah is ordained in the Torah? Because it says: When I proclaim the name of the Lord, ascribe you greatness to our G-d. R. Johanan said: We learn that a blessing should be said after studying

---

תפלת שחרית-101 Tefila

---

the Torah by an argument a fortiori from grace after food; and we learn that grace should be said before food by an argument a fortiori from the blessing over the Torah. The blessing after the Torah is learnt a fortiori from the grace after food as follows: Seeing that food which requires no grace before it requires a grace after it, does it not stand to reason that the study of the Torah which requires a grace before it should require one after it? The blessing before food is learnt a fortiori from the blessing over the Torah as follows: Seeing that the Torah which requires no blessing after it requires one before it, does it not stand to reason that food which requires one after it should require one before it? A flaw can be pointed out in both arguments. How can you reason from food [to the Torah], seeing that from the former he derives physical benefit? And how can you reason from the Torah [to food], seeing that from the former he obtains everlasting life? Further, we have learnt: at meals he says the Grace after but not the Grace before? — This is a refutation.

Source 3

ספרי דברים פיסקא שו'—כי שם ה' אקרא— רבי יוסי אומר מניין לעומדים בבית הכנסת ואומרים ברכו את ה' המבורך שעונים אחרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד שנאמר כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלקינו.

Translation: Rabbi Yosi said: from where do we learn that those who are standing in synagogue and others recite Barchu Et Hashem Ha'Mivorach that they answer Baruch Hashem HaMivorach L'Olam? From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu.

Source 4

מגן אברהם אורח חיים סימן קצב' הקדמה—תוב בזוהר ריש פ' דברים: שיאמר הב לן ונברך כי כל מילי דקדושה בעי הזמנה. מזה נוהגין בל"א לומר רבותי מי"ר וועליין בענשיין והן עונין יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם.

Translation: Read what is found in the Zohar in the beginning of Sefer Devarim: that it is necessary to precede Birkat Hamazon with the words: "come let us Bless" because all words of kedushah require an invitation. From this rule we began the practice that one says (in Yiddish) Robosai Mir Villin Benchen and those around him answer YiHi Shem Hashem Mivorach Mai-Ata V'Ad Olam.

Source 5

זוהר כרך ג (במדבר) פרשת בלק דף קפז' עמ' ב'—אכלו וההוא ינוקא הוה אמר מלי
They ate their meal, while the boy gave expositions of the Torah.

דאורייתא וחדושי אורייתא, אמרו הב ונברך, אמר להו יאות אמרתון, בגין דשמא
Having finished they said: 'Come, let us say grace.' He said to them: 'You have spoken well, since the Holy Name

קדישא לא מתברך בברכה דא אלא בהזמנה, פתח ואמר (תהלים לד) אברכה את ה'
is not to be blessed with this blessing unless permission is asked.' He then cited the verse:
"I will bless the Lord

בכל עת וגו', וכי מה חמא דוד לומר אברכה את יי' אלא חמא דוד דבעי הזמנה ואמר
at all times" (Ps. XXXIV, 2). He said: "For what reason did David use the permissive form
abarechah (let me bless)? Because

אברכה בגין דבשעתא דבר נש יתיב על פתורא שכינתא קיימא תמן וסטרא אחרא

תפלת שחרית-101 Tefila

David wanted to teach that this type of blessing requires permission. When a man sits at a table the Shekinah is there and the

קיימא תמן, כד אומין בר נש לברכא לקודשא בריך הוא שכינתא אתתקנת

“other side” is there. If a man invites the company to bless the Holy One the Shekinah takes her place

לגבי עילא לקבלא ברכאן וסטרא אחרא אתכפייא ואי לא אומין בר נש לברכא

above to receive the blessings and the “other side” is kept down. But if a man does not invite

לקודשא בריך הוא סטרא אחרא שמע ומכשכשא למהוי ליה חולקא בההיא ברכה, ואי

the company to bless the Holy One, the “other side” hears and pushes in that he may have a share in that blessing

תימא בשאר ברכאן אמאי לא אית הזמנה, אלא ההוא מלה דברכה דקא מברכין עלה

It may be asked, why is not such an invitation necessary in the case of other blessings (over food)? The fact is that the character

איהו הזמנה, ות”ח דהכי הוא דהאי דמברך על פרי ההוא פרי איהו הזמנה ומברכין

of the thing over which the grace is said is itself an invitation For instance, if one says grace over fruit, that fruit is itself an

עליה, ולית ליה חולקא לסטרא אחרא וקודם דא דהוה ההוא פרי ברשות דסטרא

invitation, and the “other side” has no share in it. For previously (in the three years of “uncircumcision”-ערלה)

אחרא לא מברכין עליה, וכתוב (ויקרא יט) לא יאכל בגין דלא יברכון על ההוא פרי

it was in the power of the “other side”, and no blessing was to be said over it as it is written: “Do not eat.” The reason not

ולא יתברך סטרא אחרא. כיון דנפק מרשותיה יאכל ומברכין עליה ואיהו הזמנה

to bless that fruit was so that the “other side” would not receive a blessing. Once the fruit emerged from the power of the “other side” it may be eaten and a blessing is said over it, and this is itself the invitation

לברכתא וכן כל מילין דעלמא דקא מברכין עלייהו כלהו הזמנה לברכתא, ולית בהו

to the blessing. In the same way, with all other matters that require a blessing, it is the matter itself that invites the blessing and

חולקא לסטרא אחרא, ואי תימא אופי הכי לברכתא זמון כסא דברכתא הוה הזמנה,

the “other side” has no share in the blessing. You may still ask, but for the grace after meals the cup of benediction is the invitation,

אמאי הב ונברך, אלא הואיל ובקדמיתא כד הוה שתי אמר בורא פרי הגפן, הא הזמנה

why should one have to say, Come, let us say grace? The reason is that when one drank earlier in the meal he said the blessing “Creator of the fruit of the vine”, which was an invitation,

הוי, והשתא לברכת מזונא בעינן שנוי להזמנה אחרא דהא כסא דא לקודשא בריך הוא

and now for the grace after meals we require a change for another invitation, since this cup is for G-d

---

תפלת שחרית-101 Tefila

הוי ולא למזונא ובגין כך בעי הזמנה דפומא.

and not for food.' Because of this, we require a new invitation.

Source 6

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יג, הלכה ו' - והיכי מברך, בעשרה אומר, ברכו את ה' המבורך, ביחיד כשהוא משכים לקרוא אומר, ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם הנותן תורה מן השמים חיי עולמים ממרומים, ברוך אתה ה' נותן התורה, וגולל ואומר, ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו, ברוך אתה ה' נותן התורה.

Source 7

תהלים פרק סח, (כז) בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים ה' מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:

Source 8

בית הבחירה (מאירי) מסכת ברכות דף מז, עמ' ב' - הזכרת השם בברכה בעשרה מדכתיב במקלות ברכו אלקים.

Translation: It is necessary to refer to G-d when reciting a Bracha among ten men as it is written: when in groups, bless G-d.

Source 9

רש"י מסכת כתובות דף ז' עמ' ב' - במקלות ברכו א-להים ה' ממקור ישראל - על ברכת מקור צריך קהל והיינו עשרה כמו הקהל את העדה (במדבר כ) ואין הקהל בפחות מעדה ועדה עשרה כדילפינן (ברכות דף כא:) מעדת מרגלים עד מתי לעדה הרעה יצאו יהושע וכלב.

Translation: For a Bracha which concerns a central theme of Judaism, you need a group of ten men as we learn in the verse: gather the community and to constitute a community, you need ten men as we learned from the group of spies (Brachos 21a) quoting: until when will this community complain? Remove Yehoshua and Calev and you are left with ten spies.

Source 10

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ט- והמצוה התשיעית היא שצונו לקדש השם. והוא אמרו (אמור כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל. וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש ממנו לכפור בו יתעלה לא נשמע ממנו אבל נמסור עצמנו למיתה.

Translation: The Ninth Positive Mitzvah is to Sanctify G-d's name. The source for this Mitzvah is the verse: And I will be sanctified within the Jewish People. With this Mitzvah we are commanded to make known that our beliefs represent the true beliefs in the world and we should not fear that anyone will harm us. Although a great force may come upon us which demands that we deny our beliefs in G-d, we should not heed that force but instead we should allow ourselves to die.

Source 11

מסכת מגילה דף כג' עמוד ב' – גמרא. מנא הני מילי? אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:
דאמר קרא (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל – כל דבר שבקדושה לא יהא פחות
מעשרה. מאי משמע? – דתני רבי חייא: אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני
ישראל, וכתיב התם (במדבר ט"ז) הבדלו מתוך העדה, ואתיא עדה עדה, דכתיב התם
(במדבר י"ד) עד מתי לעדה הרעה הזאת, מה להלן עשרה – אף כאן עשרה.

Translation: How do we know that certain practices require a quorum of ten men? Rabbi Chiya son of Abba said in the name of Rabbi Yochanon: there is the verse: And I will be sanctified within the Jewish People. Words of Holiness should not be recited with less than ten men present. From where did we learn that? We learn it from the fact that the word: "within" appears in two verses. In the aforementioned verse, the Torah says: "within" and in a verse in the section of the Torah dealing with the errant spies, the Torah uses the word "within" as follows: separate yourselves from within that group. We then compare two verses where the Torah uses the word: "group"; in the aforementioned verse and in the same section of the Torah, in a verse which reads: Until when will this "group" be evil. Just as in the latter verse the Torah called ten men a group so too the Torah used the word "group" to mean a group of ten men in the former verse. Once we connect all three verses together we can learn that a group of ten is required in order to sanctify G-d's name.

Source 11

Rabbi Dr. Norman Lamm, former President of Yeshiva University and currently Rosh HaYeshiva of REITS in his book *The Shema-Spirituality and Law in Judaism*. In Chapter 9, entitled: "Blessed Be the Name of His Glorious Kingdom Forever and Ever" (ברוך שם כבוד (מלכותו לעולם ועד): *The Interloping Verse*, (p. 70):

c. The Liturgical Sanctification of the Divine Name (קידוש ה' בדברים). The Halakha teaches that the Divine Name is sanctified not only by an act of martyrdom, and not only by exemplary moral conduct, but also by proclaiming faith in G-d's holiness in public prayer. In all such cases of liturgical קידוש ה', such as the recitation of the קדיש, the קדושה or ברכו, the mitzvah is performed in the form of a dialogue: the reader issues the summons to perform the sanctification, and the congregation responds. The verse ברוך שם כבוד represents such a response to the mention of the divine Name(s) in the Shema.